

Z Ewangelii św. Jana

Po wyjściu Judasza z wieczernika Jezus powiedział: „Syn Człowieczy został teraz otoczony chwałą, a w Nim Bóg został chwałą otoczony. Jeżeli Bóg został w Nim otoczony chwałą, to i Bóg Go otoczy chwałą w sobie samym, i to zaraz Go chwałą otoczy. Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami. Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, że jesteście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”. † J 13, 31–33a. 34–35

Miłość – znakiem rozpoznawczym

Podczas Ostatniej Wieczery Jezus pragnie przygotować swoich uczniów do wydarzeń paschalnych. Poprzez zwrócenie się do apostołów „dzieci” ukazuje zażyłą relację z człowiekiem. Pozostawia też nowe przykazanie: aby się wzajemnie miłowali, tak jak On ich umiował. A wiemy dobrze, że miłość Syna Bożego jest nieograniczona, niezmienna i wierna do końca. Jest to miłość, która poświęca siebie za bliźniego, nie pozostaje obojętna, nie zamyka się na potrzeby innych, lecz rezygnuje z zysków dla dobra braci i sióstr. Taka miłość stanowi znak rozpoznawczy naśladowców Chrystusa.

Przez poszanowanie i zrozumienie mamy wzrastać w świętości, wzorując się zawsze na Mistrzu, który za człowieka umarł na krzyżu. Życie we wzajemnej miłości jest nieodłącznym warunkiem wzrostu i rozwoju Kościoła.

- W jaki sposób na co dzień możemy starać się o przykazanie miłości, aby osiągnąć życie w